

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 4 2017 ÅRG 49

Och det hände sig vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivnas.

Detta var den första skattskrivningen, och den hölls, när Kvirinius var landshövding över Syrien.m

Då färdades alla var och en till sin stad, för att låta skattskriva sig.

Så gjorde ock Josef; och eftersom han var av Davids hus och släkt, for han från staden Nasaret i Galileen upp till Davids stad, som heter Betlehem, i Judeen, för att låta skattskriva sig jämte Maria, sin trolovade, som var havande.

Medan de voro där, hände sig att tiden var inne, då hon skulle föda.

Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, ty det fanns icke rum för dem i härbärgets.

Biskopspalt

Jag tillönskar er alla ett gott Kyrkoår, en välsignad Jul och ett gott nytt Kalenderår. När detta skrivs är vi i slutet av advent och julhögtiden närmar sig.

Advent har sina historiska rötter i julfastan. En fasteperiod som likt påskfastan, en gång i tiden, var 40 dagar lång och alltså omfattade hela sex söndagar. I år är adventstiden så kort som den någonsin kan bli, bara tre veckor, eftersom den 4:e söndagen i Advent infaller på julafton.

Advent kommer av latinets *adventus* och betyder *ankomst*. Det har vi fått lära oss. Men egentligen är det en gigantisk felöversättning från grekiska till latin. Det grekiska ordet *parousia* som betyder *närvaro* översattes en gång i tiden till *adventus*. Men *ankomst* och *närvaro* är ju helt olika betydelser. Ordet *ankomst* beskriver en rörelse – en förflyttning från en plats till en annan. Medan *närvaro* är statisk – den finns redan här. Det skulle betyda att den ursprungliga grekiska texten inte talar om Kristi *ankomst* utan Hans *närvaro*. Det är därför felöversättningen har lett till att vårt julfirande mer handlar om barnet som föddes i Betlehem drygt 2000 år sedan, än om att Guds *närvaro* genom Kristus finns och alltid har funnits i allt och alla från tidernas begynnelse.

Det finns, som jag ser det, tre aspekter av Kristi födelse vid

vid julen: en vid midnatt, en i gryningen och en mitt på juldagen. De här tre guds-tjänsterna kan få symbolisera de tre olika aspekterna av Kristus-barnets födelse.

I midnattsmässan firar vi födelsen av "Gud Sonen, den andra personen i den heliga Treenigheten". Ordet som blev "kött" i tidernas begynnelse. Det är Guds Ande som manifesterade sig. Det uttrycks ofta med orden "Lammet slaktat från världens grundläggning". Ty om Gud inte hade begränsat en del av sig själv i materia, skulle vi och hela universum aldrig funnits. I alla former runt omkring oss flödar detta liv från Gud själv. Alla kretsgångar av liv och död genomsyras av Hans liv.

Detta är julens kosmiska sida. Det är därför julen, norr om ekvatorn, firas nära vinter-solståndet, den vändpunkt, då dagarna åter blir längre och nätterna kortare. Då börjar livet i naturen att röra sig, vilket så småningom leder till vårens skönhet och sommarens fulla härlighet.

Vid den andra gudstjänsten i gryningen – julottan – högtidlig-håller vi Herren Jesu Kristi födelse i Palestina för lite mer än 2000 år sedan. Han kom som den store läraren och länken mellan människan och Gud. Han som för länge sedan själv uppnått det mänskliga målet, fullkomligheten, kom för att undervisa människorna om vägen till fullkomlighet och det eviga livet i förening med Gud.

Han visade oss människans underbara möjligheter, den dolda Gudomen i oss alla. Denna gudomlighet måste väckas, födas i oss alla, när tiden är inne. En gång ska den slå ut i full blom som den

gjorde, i Hans stora och underbara liv, för oss människor.

Han sa: "Är det icke skrivet: *Veten I icke att I ären Gudar*".

Vid juldagsmässan firar vi denna julens mystiska aspekt, som har kallats "Kristi födelse i människan". Denna heliga, gudomliga, odödliga natur, som finns dold i var och en av oss som ett frö. Detta gudomliga frö är ännu outvecklat, utan uttryck, ofött men ska en dag framträda i dagsljuset, födas i det mänskliga hjärtat.

Detta är den mystiska födelse, om vilken den store mystikern Angelus Silesius skrev:

"Även om Kristus föddes tusen gånger i Betlehem, men inte i människans hjärta, är allt förgäves".

Det är enligt min mening dessa tre olika aspekter av Kristi födelse vid julen, som vi ska tänka på, och låta sjunka in i vårt medvetande, då vi om snart firar jul.

+Sten-Bertil

Julens gudstjänster i skt Mikael se sid 8.

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan
önskar alla en

Fridfull Jul och ett Gott Nytt År

SJÄLENS HELANDE

Torbjörn Carlsten

Forts från Communio nr 3

Att det finns en åtskillnad mellan själ och kropp förnekas dock av många anhängare till den moderna neuropsykiatri som istället hävdar att själen är en produkt av de elektrokemiska processerna i den fysiska hjärnan, att själ och medvetande är detsamma som hjärnan. Argumentationen baserar man på observationer av hjärnans aktivitet i samband med medicinsk behandling av psykiatriska sjukdomstillstånd som man då anser kan avskaffas genom att man förändrar hjärnans kemiska sammansättning. Den italiensk-amerikanske psykiatern och psykoanalytikern Elio Frattaroli tillbakavisar emellertid den här argumentationen som han menar är helt felaktigt och som faktiskt inte kan stödjas vetenskapligt, utan snarare bör betraktas som "kvasireligiösa trosbekännelser skrudade i vetenskaplig språkdräkt", och ingen kan faktiskt förklara *hur* hjärnan kan framställa människans medvetna erfarenhet. Hjärnan kan förvisso ses som en materiell plattform för själens verksamhet, men att för den skull sätta likhetstecken mellan själ och hjärna kan alltså inte stödjas vetenskapligt varför hypotesen att själen är ett suveränt oberoende väsen kan vara minst lika sant utan att man för den skull måste anses ovetenskaplig. Frattaroli anser att förhållandet mellan själen och hjärnan gott och väl kan liknas vid förhållandet mellan ett träd och den mark som det växer upp och

vilar i. Att sätta likhetstecken mellan träd och mark och påstå att dessa är precis samma sak förefaller ju för vem som helst vara synnerligen absurt, men det är, enligt Frattaroli, precis vad neuropsykiatriks förespråkare gör när man helt okritiskt sätter likhetstecken mellan hjärna och själ. Om så vore, fortsätter han i sitt resonemang, skulle man ju enkelt kunna förändra trädets och bota eventuella skador och sjukdomar hos det bara genom att ändra på den kemiska sammansättningen i den mark det växer ur. Eller låt oss begrunda något så vardagligt som att lyfta sin arm. Förvisso kan hjärnforskaren kartlägga och mäta förloppet där en impuls utlöser en serie komplexa processer i hjärnan som slutligen leder till att vi lyfter armen. Men vad är det som från början och ögonblickligen utlöser den kemiska kedjereaktionen i den fysiska hjärnan? Här stöter vi bokstavligen på problemet om "hönan och ägget": om hjärnprocesserna (hönan) leder till medvetande (ägget) – varifrån kommer då hönan? Faktum är att påståendet att medvetandet blott vore ett epifenomen till den fysiska hjärnans aktivitet kan inte bevisas vetenskapligt, ändå utgår man från att det är vetenskapligt bevisat!

Att som vissa hjärnforskare likna medvetande, känslor och upplevelser med till exempel en njures produktion av urin är alltså lika absurt som det är ovetenskapligt – ja, det är faktiskt rent trams och

nonsens! Vad själen per definition sedan ytterst sett är, det är en annan fråga.

Själen som erfarenhet genom historien

I bibelns skapelseberättelse (första Moseboken i Gamla testamentet) läser vi att Gud inblåste sin livsande i människan varpå människan blev en levande varelse. I syntesen mellan materien och den gudomliga anden uppstod alltså livet, själen. De levande varelsena hör till dem som har en "levande själ". Filosofen Aristoteles (400-talet f. Kr.) diskuterar utförligt själens väsen i *Tre böcker om själen* med utgångspunkt samtidens filosofiska utsagor som samtliga slår fast att själen kan definieras utifrån egenskapernas rörelse, förmåelse och okroppslighet. Det grekiska ordet för själen är *psychae* (psyke) vilket avser förnuftet, medvetenheten, upplevelsens säte, det som gör levande, vilket antogs vara en natur skild från den materiella kroppen, en finare substans jämförbar med eld och ljus. Själen kom således att ses som "gnistan" som existerar inuti den fysiska kroppen men som till skillnad från kroppen var evig och oförstörbar. Åskådningen att man djupast sett är en evig oförstörbar själ är inte bara en teori eller en religiös dogm, utan en erfarenhet, en djupt liggande känsla, som alla människor kan dela. Denna känsla klär

Forts. sid 4

LiberalaKatolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

Själens helande

Forts från sid 3

också CG Jung i följande vackert formulerade stycke:

Livet har alltid förefallit mig som en planta som lever på sin rotstock. Dess egentliga liv är inte synligt, det är fördolt i rotstocken. Det som är synligt ovan jord varar blott en sommar. Sedan vissnar det bort – en förgänglig företeelse. Om man tänker på livets och kulturernas ändlösa uppkomst och undergång, får man intrycket av absolut intighet; men jag har aldrig förlorat känslan för något som lever och förblir under den eviga växlingen. Vad man ser är blomman som förgås. Rotstocken varar.

I den samlade mänskliga erfarenheten har vi årtusenden igenom antagit att själen alltså är vårt mest genuina jag eller själv. Man har också antagit att vi under nattens drömmar kan röra oss fritt i en annan rymd under tiden som kroppen sover liksom att själen kan lämna den fysiska kroppen och som ren ande företa sig resor i såväl den här världen som i andra världar. Så skriver till exempel den kristne aposteln Paulus i ett brev:

Jag vet en man som lever i Kristus och som för fjorton år sedan – om det nu var med kroppen eller utan den vet jag inte, men Gud vet det – han blev i alla fall uppryckt till den tredje himlen. Och jag vet att den mannen – om med kroppen eller utan, det vet bara Gud – blev uppryckt till paradiset och fick höra ord som ingen människa kan eller får uttala.*

Huruvida det var *med* eller *utan* kropp kunde alltså dock inte avgöras. Med detta låter aposteln oss förstå att det alltså är fullt möjligt att själen (eller anden) i människan är ett oberoende och till den fysiska kroppen oavhängigt väsen. Uttrycket "tredje himlen" refererar till den antika världsbilden där man antog att jorden var platt omvälvd av himmelsregioner. Idag vet vi att världen förvisso ser annorlunda ut men det berövar inte berättelsen värdet av att vara en upplevelseskildring annat än att

aposteln tolkade sin upplevelse i samtidens kända kosmologi. Idag talar vi kanske om andra "dimensioner", om "portar i rum-tiden", "parallella världar" och så vidare; men upplevelsen av att medvetandet, eller en del av det, kan förflytta sig utanför kroppen är precis densamma.

N ä r a - d ö d e n - upplevelser (NDU)

Läkare och annan sjukhuspersonal har åtskilliga gånger fått lyssna till människor som berättat för dem om hur de i livshotande tillstånd i dödens närhet upplevt hur de lämnat den fysiska kroppen och kunnat observera både sig själva och den omedelbara omgivningen från en helt annan plats än den där de ligger rent fysiskt. Den här typen av fenomen kallas idag "nära-döden-upplevelser" (NDU) och är väl dokumenterade. Den första som allvarligt tog sig an uppgiften att undersöka dessa berättelser och skriva om dem är Raymond Moody, amerikansk läkare och psykolog. Idag finns flera läkare och forskare som arbetar med fenomenet, bland annat barnläkaren Melvin Morse, hjärtläkaren Michael Sabom och filosofen Kenneth Ring.

Samtliga tre ställde sig ytterst tveksamma till fenomenet i början, men drivna av forskarens fördomsfria nyfikenhet (vilket torde vara en egenskap hos varje seriös forskare och vetenskapsman!) började de studera NDU och med tiden kom mängden fakta att tala sitt tydliga språk att fenomenet verkligen existerar.

Till en första början möttes fenomenet av stor skepsis, misstro och förlöjligande från vetenskapens håll. Men bortsett från dem som avfärdade det hela som blott fantasier eller rena lögner och påhitt av sensationslystna mytomaner (vilket säger mer om fördomsfullheten hos somliga vetenskapsmän än om fenomenet som sådant!), bestod den allmänt skeptiska inställningen i det faktum att NDU inte kan styrkas med vetenskaplig metod. Vetenskapens krav på att man skall kunna reproducera ett forskningsresultat, att opartiskt och oberoende kunna stödja det, gärna i en kontrollerad

laboratoriemiljö, blir likaledes orimligt i och med att NDU uppträder spontant och är omöjligt att på teknisk väg åstadkomma och återupprepa. För en läkare är det ju dessutom svårt, för att inte omöjligt, att i ett kritiskt skede med att rädda en döende patient samtidigt bedriva objektiv forskning.

Frågan är dock vad vi här menar med "vetenskaplig metod" och vilken vetenskap vi förväntar oss skall kunna ta sig an fenomenet. Psykologin som ju räknas som en etablerad vetenskap kan till exempel inte säkerställa särskilt många av sina teorier på teknisk väg i något laboratorium. Den psykologiska forskningen (liksom andra human- och samhällsvetenskaper) bygger snarare på fältforskningens insamlande av observationsfakta under lång tid vilka sedan noggrant sammanställs, bedöms och kategoriseras. Den psykologiska forskningens material består i huvudsak av mängden av varandra oberoende men jämförbara och samstämmiga observationsdata. Den NDU-forskning som under flera årtionden trots allt bedrivits av ett fåtal entusiaster använder sig därför av human- och samhällsvetenskapernas metoder. NDU-forskning bör följaktligen betraktas som en del av psykologin.

Vad säger då forskarna om fenomenet? Den samlade NDU-forskningen har då kommit fram till bland annat följande när det gäller en erfarenhet av att lämna sin kropp i ett tillstånd i dödens närhet: *En känsla av att vara död, befrielse från eventuella fysiska smärtor, att lämna kroppen, att komma in i ett mörkt tomrum eller en tunnel, att snabbt färdas till en annan värld eller verklighetsdimension, att göra en återblick på sitt liv och ibland känslan av trygghet och ro utan att omedelbart vilja återvända till de levandes värld.* Forskningen kan också idag slå fast att NDU inte är tecken på en begynnande sjukdom och man blir inte psykiskt sjuk efter erfarenheten, inte heller återfinner man fler narkomaner eller särskilt fantasifulle personer i

Forts. sid 5

Själens helande

Forts från sid 4

gruppen som haft NDU. Snarare är det tvärtom: erfarenheten leder ofta till en högre personlig mognad, minskad dödsrädsla och överhuvudtaget till större harmoni i tillvaron. Människor som upplevt NDU är inte mer benägna till religiös tro än andra och de är efter sin upplevelse inte mer döds-längtande än andra. Gruppen undersökta lever de flesta av dem högst normala vardagsliv och visar sig överlag vara högst välmående och mentalt sunda personer. NDU-fenomenet har också påvisat sig vara vanligare än man först kan tro där ungefär fem procent av alla vuxna kan rapportera sig haft en sådan eller liknande erfarenhet någon gång under sitt liv. Och slutligen kan man konstatera att upplevelsen för dem som haft den anses fullt verklig och klart olik drömmar eller hallucinationer eller psykotiska upplevelser (om man haft några som man kan jämföra med) och personen har kvar hela sitt normala, vakna verklighets-sinne.

Är då nära-döden-upplevelsen ett bevis för att själen existerar? Nej, en NDU bevisar egentligen ingenting, inte ens att det finns ett liv efter döden eller att vårt medvetande fortsätter när den fysiska hjärnan sloknat eftersom hjärnan inte är död. Det enda som kan säkerställas i frågan om NDU är att fenomenet *som sådant* är verkligt, att själva upplevelsen är en verklig upplevelse som i synnerligen hög grad liknar andras motsvarande upplevelser precis på samma sätt

som att erfarenheten av till exempel kärlek och lycka är samstämmig bland alla dem som delar dessa erfarenheter. Men även om NDU inte bevisar någonting förutom för den enskilda individen genom erfarenheten kan vi dock utifrån NDU som psykologisk erfarenhet uppställa en hypotes att det mycket möjligt *kan* finnas ett icke-materiellt medvetande bortom den fysiska hjärnan, att mänsklighetens gemensamma erfarenhet av att vara någonting mer än kroppen ytterst baseras på någonting reellt. Bara för att vi idag inte kan bevisa att själen finns utifrån den nuvarande vetenskapens kriterier måste ju inte innebära att den för den skull inte finns! Den moderna fysiken har ju uppställt en mängd hypoteser rörande verklighetens innersta natur som idag inte kan bevisas, men väl användas som möjliga förklaringar till olika besynnerliga fenomen, till exempel teorin om "supersträngar".* I kvantmekanikens värld förekommer en mängd fenomen som visar att vår nuvarande allmänna uppfattning om tid, rum och materia behöver kompletteras och kanske rent av radikalt ändras. Frågor om hur en från kroppen frikopplad själ i samband med NDU överhuvudtaget kan se, höra och tänka utan aktiva sinnesorgan och hjärna måste inte innebära att vi skall förkasta fenomenets möjlighet, utan snarare borde det inspirera oss till att ställa än mer viktigare och djupgående frågor, nämligen de som rör verklighetens natur och beskaffenhet, vad varseblivning egentligen är, vad medvetande är och inte minst måste vi ställa frågor om begreppen tid, rum och

materia. Med andra ord, en positiv inställning till hypotesen om att själen existerar är alltså varken "andligt flum" eller "ovetenskapligt nonsens" och måste inte medföra att vi samtidigt måste tro på alla andra så kallade "övernaturliga" fenomen, bli religiösa eller acceptera älvor, tomtar och troll.

En teori om själen

Psykologen CG Jung definierade själen som ett "bestämt, avgränsat funktionskomplex" av högsta intensitet inom ett minimalt utrymme i psyket. Med "psyke" avsåg Jung totaliteten av alla medvetna och omedvetna psykiska förlopp. Själen existerar alltså i psyket och är en del av detsamma men samtidigt är själen en avskild natur och bör inte förväxlas med medvetandet. Själen är det levande i människan.

Jung var också noggrann med att betona att själens verklighet uttrycker sig som dess verksamhet. Själen är alltså funktion, inte substans. Här väljer Jung ett annorlunda synsätt än den som varit förhärskande i vår kultur alltsedan de grekiska filosoferna inklusive Descartes, nämligen att själen är en essens, en substans. Jung sade också att den medvetna vardagligt upplevda verkligheten och den själsliga verkligheten är var för sig två inkommensurabla storheter, det vill säga de kan inte jämföras, och om vi beskriver dem kan vi inte använda samma metod."

Forts. i *Communio* nr 1 2018

TRE GUDOMLIGA EGENSKAPER

I Communio nr 2 2014, skrev Ingemar Aronsson om sitt andliga uppvaknande efter 33 års daglig meditation i artikeln "Jag blev Upplust i tunnelbanan.

Här fortsätter artikeln från Communio nr 3

Denna form är som "små vita moln", som böljar sig fram i fina vågformade rörelser. De ser nästan ut som en *dimbank* som glider fram på en solig sommaräng. Denna *dimbank* eller "de vita molnen" rör sig ut från Självet, genom den ena tentakeln eller sprötet, ut i den svarta rymden och tillbaka in i Självet. Detta är en evigt pågående rörelse inom Självet.

Samtidigt kan Lycksaligheten också gå ut från kroppens hjärtcentrum, ut till omgivningen.

När jag upplevde att jag var inne i Självet, dvs. i Tystnaden och Stillheten, det som är ett gigantiskt stort och allomfattande medvetande inom och utom mig, utan några gränser eller begränsningar, då upplevde jag att Lycksaligheten kom ifrån mitt hjärtcentrum och rakt ut ur kroppen och ut till andra människor i min omgivning. Det liksom gick in i dem och påverkade dem så märkbart och tydligt att de flesta eller rättare sagt alla som fick en dos Lycksalighet blev påtagligt och märkbart upplyfta, glada och Lycksaliga.

Lycksaligheten söker sig tillbaka till Självet, som också finns inom alla människor, djur och varelser. Det blir liksom en annan cirkelrörelse eller cirkelgång nu, än den jag beskrev tidigare. Nu tar Lycksaligheten omvägen ut i skapelsen, ut genom ett mänskligt medvetande och hjärta, ut i materien, dvs. in i vår värld och in igenom en annan människas kropp och hjärta(känslcentrum) och så slutligen tillbaka till sig själv, in i Självet igen.

Detta är den *andra vägen* Lycksaligheten kan ta.

Jag upplevde också att Lycksaligheten kan åka ut genom ögonen och ut med uppmärksamheten och ut i den yttre

världen, vår värld och där träffa på en annan människas ögon eller kropp(hjärta), där den liksom går in i och igenom hjärtcentrum (känslcentrum) i den människan och så slutligen också komma tillbaka till sig själv igen, in till Självet.

Detta är den *tredje vägen* Lycksaligheten kan ta.

Här kommer en beskrivning av en upplevelse av "Lycksalighet och Vakenhet" som Vittnet har visat mig: Jag har precis varit framme hos Amma, Amritanandaji, ett indiskt kvinnligt helgon, guru eller andlig mästare och fått hennes "Darshan".

Darshan innebär att man får komma nära henne och i hennes omedelbara närhet, i en kram eller omfamning av henne, hennes fysiska kropp, eller att få lägga sitt huvud på hennes axel eller barm eller på annat sätt komma i beröring av hennes fysiska gestalt.

Detta orsakar en väldigt stark andlig kontakt i form av enormt starka energier som överförs antingen från henne direkt eller så manifesteras de inifrån den egna personen i detta unika möte eller i denna heliga beröring. Jag brukar säga till människor som jag skall försöka förklara detta fenomen för: att jag möter det djupaste inom mig själv, när jag möter Amma, dvs. mitt eget Självet eller Transcendentala inre natur eller så dyker jag djupt in i mitt eget medvetande, som till sin natur är gudomligt Vara. Den gudomliga lågan brinner klart inom Amma eller så kan man säga att Självet ligger öppet och vaket inom henne. Hon liksom tänder även den gudomliga lågan hos de personer som kommer i beröring med henne. Eller så kan man också beskriva det som att hon öppnar upp Självet inom varje människa som möter henne eller som kommer i beröring med henne. Hennes "Upplustning" är så klar och stark inom henne så att hon

smittar av sig på oss andra och vi får ta del av hennes klara andlighet och starka hängivenhet till Gud och till Självet. (Om man är mogen och öppen vill säga.)

Under en Darshan med Amma, för ett 20-tal år sedan på Etnografiska Museet i Stockholm, så öppnade sig Självet inom mig och var öppet tillsammans med hennes Självet, som givetvis alltid är öppet. Efter att ha varit i beröring/omfamning med henne, förflyttade jag min kropp bara en bit ifrån henne, bara så mycket att andra människor kunde komma fram till henne och även komma därifrån. Jag liksom sjönk ihop där på knä, liksom av mig själv, spontant, sittande på mina hälar, snett till höger om henne, bara på en armlängds avstånd.

Amma förstod vad som hände med mig eller rättare sagt "såg" hon det utifrån sitt Vittne, att mitt Självet hade öppnat sig och i ren glädje över det så sträckte hon ut sin högerarm ett flertal gånger och liksom klappade mig på huvudet (kron-chakrat) och skattade med hela ansiktet mot mig.

Vad jag nu ser genom Vittnets minnesbank är följande: att våra Självet var öppna tillsammans och att Lycksaligheten flöt mellan dem som små vita moln. Från hjärta till hjärta, gick Lycksaligheten, i en oändlig ström, både ifrån mig och ifrån Henne. Lycksaligheten flöt så från båda hållen, samtidigt. Vi var i ett "extatiskt" tillstånd tillsammans eller rättare sagt vi var "Upplust" tillsammans, där och då.

Hon är ju alltid "Upplust", så hon hade smittat mig. Jag blev frisk, dvs. jag blev också Upplust! Jag ömsom skattade och ömsom grät, men av ren glädje och av en ofantlig känsla av hängivenhet, som pågick samtidigt. Detta pågick säkert i c:a 1/2-timme eller 40 minuter. Ammas lärjungar verkade förstå att det hade hänt något med mig; att jag och Amma hade en inre upplevelse

Forts. sid 7
6

Tre gudomliga . . .

Forts från sid 6

Intuition/intellekt

Den tredje tentakel som viker ut sig från Självvet ser lite annorlunda ut än de andra två.

Denna tentakel är formad som ett Y. Den har ett spröt ut ifrån klotets innersta, som efter två tredjedels längd delar upp sig i två förgreningar, som hänger ut i den svarta rymden.

Genom Vittnets försorg får jag nu information att detta är Intuitionen och Intellectet.

Intuitionen är den tentakel som sitter fast inuti Självvet och i andra ändan sitter Intellectet på samma tentakel, men är uppdelad i två enheter. Det är instrumentet som Självvet har skapat för att tudela sig själv i två delar, en inre del och en yttre del, fast helt inom samma Själv.

Nu tillbaka till min upplevelse i tunnelbanan:

"Jag märkte att jag hade stiftat en ny bekantskap. Det var med intellectet.

Intellectet gjorde sig märkbart genom att börja analysera det jag upplevde, genom att ge det en beskrivning: "Det är något som händer här".

Strax därefter började jag att erfara en orolig förnimmelse eller känsla och börjar tvivla på alltihop.

Jag tänkte eller rättare sagt hade en förnimmelse, som ändå måste uttryckas som en tanke för att bli begriplig: Jag måste nog prata med någon om det här. Det här verkar för otroligt för att vara sant. Allt som jag hade upplevt.

Då kom jag att tänka på en av mina bästa kompisar, som är väl bevandrad i andliga ting.

"Jag ringer Stig!" Då fick jag automatiskt upp ett svar inom mig. Här vaknade "Intuitionen" inom mig och den säger att: "Han är i närheten."

"Va', bra", tänkte jag och tog upp mobiltelefonen lite fumligt och fick jag iväg ett samtal till honom."

Efter att intuitionen hade vaknat så gick det mycket lätt att få kunskap direkt inifrån, från mitt eget medvetande. Jag frågade liksom i tanken och riktade min uppmärksamhet inåt. Genast fick

jag upp ett svar i form av en annan tanke med ett innehåll som var svaret, typ en mening eller ibland en mycket stark förnimmelse som också innehöll en bild eller en serie bilder. Jag förstod dessa svar mycket tydligt. De verkade lika konkreta som om någon yttre person hade talat till mig, men det var liksom en person som talade till mig inifrån, från mitt eget medvetande. Jag brukar humo-ristiskt säga till mina närmaste vänner, att lyssna nu, för nu "Talar talaren". Både mitt lilla "jag" liksom klev åt sidan inom mig och satt och lyssnade. Mina medmänniskor fick nu höra en mycket intressant och högre kunskap om livet eller om den fråga som hade ställts, antingen av mig själv eller av någon utomstående eller som hade kommit upp i en diskussion

Så är det fortfarande i mitt medvetande, men bara när det ställs en fråga som har en ärlig inriktning. Eller som kommer utifrån en annan människa som har en uppriktig undran om något som rör livet, andlig utveckling eller något annat som verkar vara av vikt och värt att tala om eller att få mer kunskap om.

Intuitionen är mycket stark och väldigt aktiv inom mig nu. Den verkar ta över minnets funktion mer och mer, dvs. att göra rätt saker på rätt tid och plats och vid rätt tillfälle. Därför behövs inte minnesfunktionen så mycket och ofta, för att intuitionen har tagit över det mesta av aktiviteterna som min kropp utför.

I det vanliga medvetandet så åker s a s linsskyddet på eller att ett töcken täcker över själva händelsen, efteråt. Varför det vet jag inte? I själva händelsen så upplever man precis vad som händer. Det kan beskrivas som en "här och nu - upplevelse", dvs. att man upplever allt som pågår inom sig med full skärpa och klarhet. Efter själva upplevelsen eller en "Peek-experiance" så kommer man inte ihåg hur det var, utan det läggs på ett töcken eller så sätts det på ett linsskydd igen. Varför? Förmodligen för att vi inte är mogna för en att "se" eller "klart uppleva" verkligheten eller vår andliga tillvaro, fullt ut, just då. Gissningsvis.

Eller så kan det vara att det kollektiva medvetandet runt omkring drar ner ens eget medvetande

på en grundläggande och ganska låg nivå p.g.a. "kollektivt karma" eller ens eget "personliga karma", dvs. att man inte klarar att hålla kvar ett "högre tillstånd" av medvetandet, p.g.a. att kroppen och nervsystemet inte är så pass utvecklat och förfinat så att det klarar av detta höga eller subtila medvetandetillstånd, i nu - läget.

Längre fram i tiden och utvecklingen är det nog fullt möjligt att upprätthålla ett högre medvetande därför att då har kroppen och nervsystemet hunnit med att anpassa sig till det högre tillståndet.

Längre fram i tiden och utvecklingen är det nog fullt möjligt att upprätthålla ett högre medvetande därför att då har kroppen och nervsystemet hunnit med att anpassa sig till det högre tillståndet.

Det känns som en välsignelse att äntligen kunna förstå allt detta på ett helt annat sätt.

Från att jag har haft en erfarenhet, en "Peek experiance", eller ett Uppvaknande och att därifrån se och uppleva tillvaron. Och utifrån det, att jag kan förklara och beskriva "det upplevda". Det är ovanligt. Jag är enormt tacksam mot Amma, den Gudomliga modern, inom och utom mig, Mata Amritanandaji och mot Guru Dev, den Gudomliga fadern inom mig, som har uppenbarat sin heliga gestalt (kropp=namn och form) inom mig, i mitt eget hjärta.

Deras Gudomliga inspiration och ledning har gjort att jag idag har fått "nåden" att få uppleva Självvet och dess tre tentakler eller känslorgan.

Detta har i sin tur gett mig de insikter och de kunskaper som jag här försöker att beskriva.

Det är för att jag känner en tillit och hängivenhet till livet och alla människor och hela skapelsen och till sist det Gudomliga och till Självvet, som jag vill dela med mig till mina medmänniskor av detta. Allt är ju Självvet själv, både skapelsen och Självvet själv, som leker en lek inom sig själv, som heter: "Finn mig själv, inom mig själv - igen."

Forts. i Communio nr 1 2018

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen,
112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst:
Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst:
Jonas Anundi, 08-724 94 11.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34
70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Cnr 6546 Kontonr 962452718

GULLSPÅNG

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Östergat. 11
547 31 Gullspång
tel 073-567 83 40

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet
kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller
uttryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 1-2018
är den 28 februari.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i
församlingarna och
kyrkogrupperna

Julens gudstjänster i S:t Mikael's församling

Julafton 24 dec Midnattsmässa kl 22:30 Jonas Anundi Krister Fast
Nyårsafton 31 dec Mässa kl 11:00 Krister Fast
Söndagen 7 jan Sönd e Trettondagen, mässa kl 11:00
Söndagen 7 jan Trettondagsfest kl 13:00

CAPELLA 2018

Reservera den
9-10 juni i din
almanacka